

G. E. C. GADS SAMLING AF DANSKE LOVE

STRANDINGSLOVEN

AF 10 APRIL 1895

SAMT

ANORDNING AF 1 JULI 1895

ANGAAENDE

POLITIETS PLIGTER I STRANDINGSTILFÆLDE.

MED ANMÆRKNINGER OG ET ALFABETISK
REGISTER

VED

E. HAMMERICH,

AMTSFULDMÆGTIG.

KØBENHAVN 1897.

FORLAGT AF UNIVERSITETSBOGHANDLER G. E. C. GAD.

TRYKT HOS J. H. SCHULTZ.

INDHOLD.

	Side
Strandingslov af 10 April 1895	3
Anordning af 1 Juli 1895 ang. Politiets Pligter i Strandingstilfælde	19
Register	27

Strandingslov

Nr. 103 af 10 April 1895.

I.

§ 1. Paa de Dele af Kysten, hvor det efter vedkommende Politimesters Skøn findes fornødent, ansætter Amtmanden for Landets vedkommende og Politimesteren for Købstædernes og Handelspladsernes vedkommende særlige Strandfogeder*) efter om Valget at have indhentet Erklæring af de paagældende Sogneraad eller Byraad. Om Ansættelsen sker offentlig Bekendtgørelse, for Landets vedkommende ved Læsning til Kirkestevne; Udgiften hertil afholdes for Købstædernes vedkommende af Kæmnerkassen, for Landets vedkommende af Amtsfonden. Paa de private Forstrande forbeholdes det dog Forstrands-ejeren som hidtil selv at ansætte Strandfoged, mod at Valget godkendes af Amtmanden. Hvor Strandfoged ikke er ansat, træder i Købstæderne og Handelspladserne Politiet og paa Landet Stedets Sognefoged, paa Bornholm Sandemanden, i Strandfogedens Sted.

Indtil Politimesteren, selv eller ved Fuldmægtig, kan komme til Stede, udøver Strandfogeden den Politiet tilkommende Myndighed.

*) Der haves ikke Hjemmel i Strandingsloven til at behandle Bestillingen som Strandfoged som et tvungent Ombud, Just. Min. Skr. Nr. 310 af 29 Novbr. 1895.

§ 2. Strandfogederne ere pligtige til, paa de Tider, hvor Strandinger ere at befrygte, at færdes paa Stranden saa ofte og i det Omfang, som i deres Instruks nærmere bestemmes.

Naar Skib er strandet eller i Begreb med at strande eller fra Land ses paa anden Maade at være stødt i Nød, hvorfra det ikke ved egen Hjælp kan redde sig, skal derhos den, som bliver det var, hurtigst muligt derom underrette Strandfogeden, for saa vidt denne ikke selv er til Stede, og har herfor Krav paa passende Godtgørelse, der fastsættes af Politiet.

Saa snart Strandfogeden ved egen Iagttagelse eller efter Meddelelse, om hvis Rigtighed han uopholdeligt har at forvisse sig paa Strandingsstedet, har bragt i Erfaring, at et Skib er strandet eller udsat for at strande, skal han snarest muligt sende Melding derom til Politimesteren og nærmeste Toldfunktionær, men derhos først og fremmest, naar de paa Skibet værende Personer ikke skønnes at kunne reddes med de forhaandenværende Midler, sørge for, at nærmeste Redningsstation, for saa vidt denne er beliggende inden for en rimelig Afstand, paa den hurtigst mulige Maade faar Underretning om Strandingen. Politimesteren har uopholdeligt enten selv eller ved Fuldmægtig at begive sig til Strandingsstedet.

Naar løst Gods, Vrag eller Vragstykker inddrive paa Forstranden, har Strandfogeden, saa snart han faar Kundskab derom, foruden at gøre Indberetning til Politimesteren efter den ham i saa Henseende givne Instruks, at tilstille vedkommende Toldfunktionær Underretning om Vraggodset, hvorhos han uopholdeligt bør drage Omsorg for, at Godset bringes i Sikkerhed. Politiets Tilstedekomst udfordres ikke, naar Værdien af det inddrevne Gods, der er Gen-

stand for samlet Bjergning, skønnes ikke at overstige 500 Kr. *).

§ 3. Hvor det gælder at redde Menneskeliv, er enhver forpligtet til at yde den Bistand, som han kan yde uden Fare for Liv eller Helbred (almindelig borgerlig Straffelovs § 199), og til, mod Erstatning for den Skade, som derved sker, at afgive ethvert dertil tjenligt Redskab, samt til at tilstede fornøden Færdsel paa sin Grund.

Til skibbrudne kan Politiet forlange, at de omboende mod billig Betaling efter Evne skulle afgive fornødent Husly samt yde Kost og Pleje, indtil, for Udlændinges vedkommende, deres Forsørgelse kan overtages af Konsulen, henholdsvis Statskassen, hvor denne ved international Overenskomst er pligtig dertil, eller, for her hjemmehørende Søfolks vedkommende, Hjemsendelse kan ske efter Reglerne i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9 April 1891 § 64.

Til de i § 2 omhandlede Meldinger er enhver pligtig mod Betaling at afgive de efter Politiets Skøn fornødne Befordringsmidler.

Endelig er enhver pligtig til ved Bjergning mod Erstatning for derved forårsaget Skade at tilstede fornøden Adgang til og Benyttelse af sin Grund

*) Justitsministeriet betragter som afgørende for, at der foreligger en „samlet Bjergning“, den Omstændighed, at Godset uden Hensyn til, om det inddriver i et enkelt eller i flere Strandfogeddistrikter, maa antages at hidrøre fra samme Ulykkestilfælde og inddriver og indbjergeres samlet eller i alt Fald uden længere Mellemrum, Just. Min. Skr. Nr. 63 af 11 Febr. 1896.

Det i Paragrafen omhandlede Skøn over Værdien af det inddrevne Gods har Hensyn til Godsets Bruttoværdi eller den Værdi, hvortil det maa antages at kunne udbringes uden Fradrag af Udgifter til Bjergning, Told og lign. eller Omkostninger ved Transport og Salg ved Avktion, samme Skr.

samt, for saa vidt det bjergede Gods ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel, til dets Bevaring for Betaling at afgive Husrum, som han ikke selv benytter.

Størrelsen af de i denne Paragraf omhandlede Erstatninger og Betalinger fastsættes efter Billighed af Politimesteren, med Forbehold af Ret til at paa-anke hans Afgørelse for Amtmanden. De afholdes, lige som den i § 2 omhandlede Godtgørelse, forlods af Strandingsmassen; findes der ingen saadan, afholdes de af Statskassen.

§ 4. Langs de Kyststrækninger, paa hvilke Strandinger jævnlgt forekomme, kan der oprettes Bjergelav, naar derpaa andrages af et efter Amtmandens, i Købstæderne Politimesterens, Skøn til Oprettelse af et saadant tilstrækkeligt Antal af uberygtede, arbejdsdygtige, i det paagældende Distrikt bosatte Mænd, der efter deres Kendskab til Søvæsen maa anses for egnede til at være Bjergere, og som erklære sig villige til at indtræde i Lavet. Amtmanden afgør, efter indhentet Erklæring fra Politimesteren, hvor vidt der af Hensyn til Strandingsforholdene paa den paagældende Kyststrækning er tiltrækkelig Anledning til at oprette et Bjergelav, lige som ogsaa, hvor Grænserne bør drages for det enkelte Bjergelavs-distrikt. Et Bjergelav kan indbefatte saa vel flere Kommuner som Dele af en Kommune.

For saadant Bjergelav, der skal forestaa af en eller flere Forbjergere, forsynede med fornøden Fuld-magt til at optræde paa Lavets Vegne, skal der udfærdiges en Vedtægt. Forslag til denne udarbejdes af Politimesteren. Vedtægten forelægges Amtmanden og for Købstædernes vedkommende Justitsministeriet til Stadfæstelse; den skal indeholde Reglerne angaaende Adgangen til Bjergelavet, Valget af Forbjergere, Omgangen ved Udtagelse af Mandskab og

Materiel til det enkelte Bjergetforetagende, det Materiel, der staar til Raadighed, samt Bjerigelønnens Fordeling. I Bjerigelavet kan kun optages Mænd, der fyldestgøre de ovenfor angivne Betingelser, lige som enhver i Distriktet bosat Mand, der er i Besiddelse af samme, har Ret til at optages i Lavet; Enken efter et afdød Medlem har Ret til at forblive Deltager i Lavet, naar hun for sig stiller en Mand med de fornødne Kvalifikationer. Spørgsmaalet om, hvor vidt nogen er berettiget til at optages i Lavet eller har mistet nogen af de for Optagelsen foreskrevne Betingelser og dermed Retten til at forblive i Lavet, afgøres i Tvivlstilfælde af Amtmanden, for Købstæders vedkommende af Politimesteren. Paa de private Forstrande kunne saadanne Bjerigelav kun oprettes, for saa vidt det af Justitsministeriet findes fornødent, med Forbehold af Forstrandsejernes Ret til med egne Folk at bjerge og opbevare det løst paa deres Forstrand fra Havet uden levende Folks Medfølge opdrevne Stykgods eller Vrag.

Hvor Bjerigelav er oprettet, tilkommer og paahviler det Lavet at besørge al Bjergning af Skib og dertil hørende Ladning, som ved Bistand, der ydes fra Land, finder Sted paa Kyststrækningen i det paa-gældende Distrikt, dog at det er en Skipper, hvis Skib er kommet paa Grund, tilladt at benytte enhver tilstedekommande Hjælp til at bringe Skibet flot. Finder den, der leder Bjergningen, at Stedets Bjerigelav ikke er tilstrækkeligt, og at yderligere Hjælp andet Steds fra maa tilkaldes, ere Bjerigelav i de tilgrænsende Distrikter pligtige at yde en saadan Hjælp, naar Politimesteren paa det Sted, hvor Bjergningen sker, mener, at der er Grund til at forlange den.

Bjerigelavets fornævnte Ret og Forpligtelse omfatter ogsaa Hjælp, der behøves fra Land til Bjergning,

foretaget fra Søen. Med Hensyn til Bjergelavets Vederlag for den ydede Hjælp forholdes i fornødent Fald efter Reglerne i Sølovens § 228 jfr. § 229. Under Bjergning hører ikke Bistand til bjerget Skib, som er bragt i Havn eller paa anden Maade i Sikkerhed.

Bjergning af løst Gods, Vrag eller Vragstykker, der inddrive paa Forstranden, tilkommer alene Strandfogeden, naar Værdien skønnes ikke at overstige 500 Kr. (§ 2, Stykke 4)*). Hvor et fra en tidligere Stranding hidrørende Vrag eller Dele af samme drive i Land, og Ejeren af det i Land drevne eller en Repræsentant for ham er til Stede og har legitimeret sig, har Strandfogeden dog intet dermed at skaffe, med mindre hans Bistand begæres.

Hvor Bjergelav ikke findes, eller hvor der ikke raades over de til Bjergningens tilbørlige Udførelse fornødne Kræfter, antager Politiet den fornødne Bistand til de Bjergninger, der ledes af samme. Hvis Omkostningerne herved ikke dækkes af Bjergningsmassen, udredes det manglende af Statskassen. Politiet er derhos berettiget til at fordre, at Baade og Redskaber, som Ejeren ikke selv benytter, stilles til Raadighed ved Bjergningen mod Erstatning, der fastsættes og udredes efter Reglerne i § 3, sidste Stykke.

*) Jfr. Anmærkningen til § 2, 4de Stykke (I Loytidende er i Teksten henvist til § 2, 3dje Stykke, men det maa være Fejlskrift for 4de Stykke).

Skønnet om, hvor vidt Værdien af det paa Forstranden inddrevne Gods overstiger 500 Kr., maa i Tvivlstilfælde tilkomme Strandfogeden selv, eventuelt Politimesteren, saa at det kun, naar saadant Skøn er afgivet, kan tillades, at andre end Strandfogeden opbjerger eller deltage i Opbjergningen af Gods, hvis Værdi er over 500 Kr., imod i saa Fald at erholde Ret til Bjergeløn, overensstemmende med Reglen i Lovens § 13, Just. Min. Skr. Nr. 84 af 9 Marts 1896.

§ 5. Med Hensyn til Ansættelse af Strandingskommissionærer og det dem tilkommende Vederlag har det sit forblivende ved de hidtil gældende Regler, særligt Frdg. af 2 Decbr. 1825.

II.

§ 6. Bistand maa ikke paanødes strandet Skib, og dette maa, saafremt levende Folk ses at være om Bord, bortset fra Tilfælde, hvor offentlige Myndigheder ere berettigede dertil, ikke bordes uden Til-ladelse af den, som har Befalingen paa Skibet.

§ 7. Indtil Politiet eller Toldvæsenet kan komme til Stede, skulle de tilstedeværende handle efter bedste Skøn og Evne for at yde Hjælp til de skibbrudne og ere, for saa vidt Bistand ikke afvises, berettigede til at iværksætte Bjergning af Gods, hvorved dog stedse maa bruges en saadan Fremgangsmaade, at den ikke bliver Politiet, naar det indfinder sig, til Hinder i at undersøge Sagen og forvisse sig om, at intet er blevet forvansket.

§ 8. Naar Skibets Fører eller den, der har Befalingen om Bord, modtager det offentliges Bistand, der snarest muligt skal tilbydes — hvad enten der paa Stedet er Bjergelav eller ikke — samt naar Indstranding sker af Skib eller Gods, der ikke ledsages af nogen, som er bemyndiget til at træde i Ejersens Sted enten efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse, har Politiet Ledelsen af Bjergningen af strandet Skib og Gods. Dog har Politiet at raadføre sig med dem, der efter deres Stilling om Bord eller ifølge Befuldmægtigelse repræsentere Ejerne af Skib og Gods, eller, hvor saadanne ikke findes, med Konsulen eller Vicekonsulen for den Stat, hvor Skibet er hjemmehørende, saafremt han er til Stede. I Tilfælde af Meningsulighed mellem foranførte Personer og Politiet afgør

Politimesteren foreløbigt Sagen, som derpaa forelægges Amtmanden. Politiet skal, naar Skibets Nationalitet kendes, snarest muligt underrette nærmeste Konsul eller Vicekonsul om Strandingen.

Skipperen eller den, der godtgør at have fornøden Befuldmægtigelse fra Ejeren, kan til enhver Tid give Afkald paa det offentliges Bistand og selv overtage den videre Ledelse af Bjergningen mod at stille den efter Politiets Skøn fornødne Sikkerhed for de paaløbne Omkostninger og den allerede fortjente Bjergeløn *).

§ 9. De nærmere Regler for Politiets Ledelse af Bjergningsforetagender, for saa vidt de ikke inde-

*) Med Hensyn til Bestemmelserne i Lovens § 8, 2det Stykke — hvilken Bestemmelses Forhold til § 12 er at forstaa saaledes, at § 8, 2det Stykke, har Hensyn til selve Bjergningen, saa at altsaa Politimesteren er kompetent til at træffe Afgørelse om, hvor vidt Reklamanten er saaledes legitimeret, at der fra det offentliges Side ikke behøver at foretages videre i Henseende til Bjergningen, medens derimod § 12 har Hensyn til Udleveringen af bjergede Genstande, der alt ere tagne under det offentliges Varetægt, saa at Afgørelsen af, om saadan Udlevering kan finde Sted, regelmæssigt vil tilfalde Amtmanden — bemærkes, at den, der i Henhold til bemeldte Bestemmelse begærer selv at overtage Ledelsen af Bjergningen, uden at være Skibets Fører, maa næst at godtgøre, hvem Skibet og de enkelte Dele af Ladningen tilhøre, producere Fuldmagt saa vel fra Rederiet som fra de enkelte Ladningsejere, saaledes at Fuldmagt fra Assurandøren eller Assurandørerne ikke kan anses for tilstrækkelig, med mindre det tillige godtgøres, at denne eller disse have overtaget Ansvar for hele det Parti, der begæres udleveret, Just. Min. Skr. Nr. 63 af 11 Febr. 1896.

Hvad angaar det i § 8, 2det Stykke, ommeldte Vilkaar for Udleveringen, nemlig at der stilles Sikkerhed for paaløbne Omkostninger og fortjent Bjergeløn, bemærkes, at der ikke i noget Tilfælde kan fordres kontant Betaling,

holdes i de efterfølgende Paragrafer af denne Lov, fastsættes ved Anordning*).

§ 10. Hvor Bjergning sker af Skib eller Gods, og ingen er eller kan ventes snart at komme til Stede, som efter sin Stilling paa Skibet eller ifølge Befuldmægtigelse repræsenterer Skibets eller Godssets Ejere, skal der, naar Underretning ikke kan tilstilles Ejerne efter de foreliggende Oplysninger, og for saa vidt Godssets Værdi efter Fradrag af Omkostninger og passende Bjergeløn skønnes at overstige 50 Kr., snarest muligt af Politiet udfærdiges en Bekendtgørelse, hvorved Ejerne indkaldes til inden 1 Aar at melde sig og godtgøre sin Ret. Denne Bekendtgørelse, der saa vidt muligt skal indeholde nøjagtig Angivelse af de strandede eller bjergede Genstande og deres Mærker, skal, naar Ejernes Part af det bjergede Gods antages at overstige 200 Kr., indrykkes 3 Gange i de til Optagelse af Proklamata bestemte Tidender**), men ellers kun 1 Gang, hvorhos Politimesteren, naar han finder, at der er An-

naar behørig Sikkerhed tilbydes, hvorimod det maa være overladt til Polimesteren efter Forholdene i hvert enkelt Tilfælde at afgøre, hvilken Art af Sikkerhedsstillelse der vil være at yde, og navnlig, om tilbudt Selvskyldnerkavtion efter Omstændighederne kan anses for betryggende, samme Skr.

*) Jfr. nedenstaaende Anordning af 1 Juli 1895.

**) Da Udgiverne af de privilegerede Blade ifølge den dem paahvilende Forpligtelse til uden Betaling at optage officielle Bekendtgørelser, hvis Indrykkelse ellers vilde falde det offentlige til Last, kun ville være berettigede til Betaling for Bekendtgørelser, hvorved Ejerne af bjerget Forstrandsgods indkaldes, for saa vidt Strandingsmassen efter Fradrag af øvrige Omkostninger dertil kan tilstrække, ere Retsbetjentene i deres Egenskab af Forstrandsbestyrere instruerede om ikke at honorere de privilegerede Blades Regninger for saadanne Bekendtgørelser, forinden

ledning dertil, tillige kan lade Bekendtgørelsen indrykke i en anden Avis.

§ 11. Salg af det i § 10 omhandlede Gods maa kun ske ved Avktion*) med Billigelse af Amtmanden, der ogsaa har at godkende Avktionsbetingelserne. For saa vidt Godsets Beskaffenhed tilsteder det, og dets Opbevaring ikke vil medføre uforholdsmæssige Omkostninger, maa Salg ikke ske, før der er levnet Ejeren passende Tid til at melde sig og selv tage Bestemmelse.

§ 12. Melder Ejeren sig og godtgør sin Berettigelse som saadan, faar han udleveret det bjergede eller, hvis det er solgt, Avktionsudbyttet med Fradrag af Omkostninger og af Bjergeløn, for saa vidt dennes Størrelse er fastsat enten ved Overenskomst eller af Retten; er dette ikke Tilfældet, sker Udleveringen kun mod en af Politiet fastsat Sikkerhedsstillelse for Bjergelønnen**).

Spørgsmaalet om, hvor vidt den, der optræder

Opgørelsen over det paagældende Gods har fundet Sted, med mindre det alt paa et tidligere Tidspunkt er øjensynligt, at Godset vil give et Overskud, tilstrækkeligt til Dækning af Regningsbeløbet, Fin. Min. Cirk. Nr. 181 af 5 August 1892.

*) Alt paa Forstranden opbjerget Gods vil i Henhold til § 11 i Strandingsloven være at bortsælge ved offentlig Avktion, selv om dets Værdi er under 10 Kr., og selv om man i enkelte Tilfælde, naar Godset sælges alene og ikke i Forbindelse med andet opbjerget Gods, maa antage, at det ved Salget indkomne ikke vil kunne dække Omkostningerne ved og i Anledning af Avktionen, idet det dog forudsættes, at det bjergede Gods, naar der kan være Spørgsmaal om, at det ikke skulde kunne dække Avktionsomkostningerne, saa vidt muligt søges bortsolgt sammen med andet Gods, saaledes at Underskud undgaas, Just. Min. Skr. Nr. 84 af 9 Marts 1896.

**) Jfr. Anmærkningen til § 8, 2det Stykke.

med Paastand paa Godsets Udlevering, er tilstrækkeligt legitimeret, afgøres, for saa vidt Statens Forstrande angaar, af Amtmanden, og for saa vidt Godset er bjerget paa privat Forstrand, ved Forhandling mellem Forstrandsejeren og Reklamanten. Er fuldt Bevis for Ejerens Paastand ikke tilvejebragt, men dog overvejende Sandsynlighed for Berettigelsen af hans Krav, kan Jusitsministeriet for Statens Forstrandes vedkommende efter Forhandling med Finansministeriet, naar den i Bekendtgørelsen satte Frist er udløbet, samtykke i, at Godset udleveres med Fradrag af Omkostninger og Bjergeløn overensstemmende med Amtmandens Opgørelse (§ 13). Saadant Samtykke kan endog før Bekendtgørelsesfristens Udløb indrømmes mod behørig Sikkerhedsstillelse for Tilbagelevering i Tilfælde af, at bedre berettigede Krav maatte fremkomme.

Anerkendes den formentlige Ejers Krav ikke, kan Spørgsmaalet indbringes for Domstolene ved Søgemaal henholdsvis mod Finansministeren eller den private Forstrandsejer.

§ 13. Melder Ejeren sig ikke inden Udløbet af den i Bekendtgørelsen satte Frist, tilfalder det bjergede efter Fradrag af Omkostninger og Bjergeløn Forstrandsejeren. Bjergerne have Valget mellem som Bjergeløn at faa udbetalt en Tredjedel af det ved Godsets Salg indkomne Beløb med Fradrag af de Omkostninger, der ikke paahvile dem som en Del af solve Bjergningsarbejdet, og at faa Bjergelønnen fastsat efter Reglerne i Sølovens Kap. 9. I sidste Fald bliver, hvor Forstrandsretten tilhører Staten, Amtmanden at stævne paa det offentlige Vegne.

Salget af Godset sker efter Reglerne i § 11; dog kunne den private Forstrandsejer og Bjergerne enes om at afholde Omkostningerne og derefter dele Godset. For Statens Forstrandes vedkommende skal

det, saafremt Bjergerne vælge i Bjergeløn at faa udbetalt en Tredjedel, fremdeles som hidtil staa dem aabent at forlange, at deres Part udlægges dem in natura efter Taksation af uvillige af Retten paa deres Bekostning udmeldte Mænd, for saa vidt Politimesteren finder, at en hertil sigtende Deling af det bjergede Gods lader sig iværksætte, uden at dette derved taber i Værdi.

Omkostningernes Fordeling mellem Bjergere og Forstrandsejer afgøres af Amtmanden. Kunne Bjergerne ikke enes om Bjergelønnens Fordeling, forholdes efter Sølovens § 228.

§ 14. Bjerges forulykket Skib eller Gods i aaben Sø, uden at der medfølger nogen, som lovligt repræsenterer Ejeren, skal Bjergeren, saa snart han har bragt det bjergede i Land eller i Havn her i Riget, straks gøre Anmeldelse derom til nærmeste Toldfunktionær saa vel som til Politiet og overgive Godset til dette eller, for saa vidt det er enkeltvis bjergede Stykker Vraggoods, til Strandfogeden, hvorefter der forholdes overensstemmende med de ovenfor i dette Afsnit foreskrevne Regler, saaledes at det bjergede med Fradrag af Omkostninger og Bjergeløn, hvis ingen Ejer efter behørig Indkaldelse melder sig, tilfalder Statskassen. Den i § 13, Stykke 1, omhandlede Stævning bliver at rette mod Amtmanden i det Amt, til hvilket det bjergede er indbragt.

Enkeltvis i Søen bjergede Stykker Vraggoods, hvis Værdi efter Politimesterens Skøn ikke overstiger 10 Kroner, kan han overlade Bjergeren*). Er det

*) Bestemmelsen i § 14, 2det Stykke, angaar kun det i aaben Sø fundne og bjergede Vraggoods, ikke derimod det paa Forstranden inddrevne og indbjergede Gods, jfr. Landstings-Tidende 1893—94, Spalte 748.

bjergede af større Værdi, har Finansministeriet som hidtil Ret til at overlade Bjergene det, naar Omstændighederne findes at tale derfor.

III.

§ 15. De Forretninger, som i denne Lov ere henlagte under Amtmanden, paahvile i København Politidirektøren, der udnævner en af Politiets Embedsmænd til at udføre, hvad der efter denne Lov uden for København paahviler Politiet.

§ 16. Politimesteren uden for København tilkommer der for Møde i Strandingstilfælde over $\frac{1}{4}$ Mil fra hans Bolig Godtgørelse for Befordring mellem Strandingsstedet og hans Bolig eller efter Omstændighederne Nattekvarteret 2 Kr. pr. løbende Mil og i Dagpenge 6 Kr. for hver 12 Timer eller derunder. De Politimesteren tilkommende Beløb afholdes, for saa vidt der foreligger en Strandingsmasse, af denne, og ellers af Statskassen.

§ 17. Vedkommende Toldfunktionær har, for at overvære Bjergningen, for saa vidt der foreligger en Strandingsmasse, Krav paa denne for Befordring og Dagpenge efter de for Politimesteren i foranstaaende Paragraf givne Regler, dog at Dagpengene for de Funktionærer, der ere lavere stillede end i de 3 øverste Lønningsklasser, nedsættes til det halve*). Foreligger der ingen Strandingsmasse, af-

*) I de Tilfælde, hvor der foreligger en Strandingsmasse, tilkommer der for at overvære Bjergning i over $\frac{1}{4}$ Mils Afstand fra vedkommendes Bolig Toldfunktionærer, der ere lavere stillede end i de tre øverste Lønningsklasser, i Befordringsgodtgørelse 2 Kr. pr. Mil for Afstanden imellem Boligen og Mødestedet frem og tilbage — hvorved bemærkes, at Godtgørelsen maa beregnes saa nær som muligt i Forhold til den tilbagelagte Strækning, saa at der ikke kan beregnes et Minimum af

gøres vedkommendes Ret til Befordring og Dagpenge efter Reglerne i Fr. 1 Febr. 1797 § 390, jfr. Pl. 28 Novbr. 1812.

§ 18. Strandfogeden tilkommer der fuld Bjergerløn for det i Medfør af § 2, sidste Stykke, bjergede Gods, for saa vidt det ikke i Medfør af § 14, 2det Stykke, tilfalder Bjergeren, samt ved de Bjergninger, der ske under Politiets Ledelse, en Bjergelod foruden den, der maatte tilkomme ham som Deltager i Bjergningen *).

2 Kr. — samt, for saa vidt gentagne Møder udfordres, Befordringsgodtgørelse efter samme Takst for den imellem Strandingsstedet og enten Boligen eller Nattekvarteret frem og tilbage tilbagelagte Strækning, og endelig i Diæter 3 Kr. pr. 12 Timer eller Dele deraf fra det Tidspunkt, da Funktionæren forlader Boligen, indtil han vender tilbage. For Beregningen af Befordringsgodtgørelse for Afstanden imellem Strandingsstedet og Nattekvarteret er det ikke Forudsætningen, at denne Afstand er over $\frac{1}{4}$ Mil, og Valget imellem Tilbagevejen til Boligen eller Ophold i Nattekvarter i de Tilfælde, hvor flere Møder udfordres, bør, for saa vidt Betalingen angaar, træffes under Hensyn til, hvad der giver det for Strandingsmassen billigste Resultat, Just. Min. Skr. Nr. 40 af 24 Januar 1896.

*) Naar Gods er bjerget i aaben Sø og derpaa bragt i Land, hvor det er overgivet Strandfogeden, der ikke personligt har deltaget i Bjergningen, kan den Omstændighed, at Strandfogeden blot i Henhold til Strandingslovens § 14, 1ste Stykke, modtager det saaledes bjergede, efter at det er ilandbragt, ikke give Strandfogeden Ret til Bjergeløn efter Strandingslovens § 18.

Da det er forbeholdt Strandfogeden at bjerge løst Gods af under 500 Kroners Værdi, der inddriver paa Forstranden, og derfor at oppebære fuld Bjergeløn, jfr. Strandingslovens § 4, 5te Stk., og § 18, kan der ikke tilkomme andre Personer, der indbjerge saadant Gods, Bjergeløn, men da paa den anden Side Strandfogedens Ret efter Forholdets Natur, jfr. ogsaa Just. Min. Skr.

§ 19. Sker Bjergningen ikke under Politiets Ledelse, er den, som forestaar Bjergningen, ansvarlig for de Omkostninger, der i Medfør af denne Lovs §§ 3, 4 (sidste Stykke), 16 og 17 skulle afholdes af Strandingsmassen.

§ 20. Justitsministeriet er berettiget til ved en Tarif at fastsætte Bjerglønnen for bortdrevne Sømærker, tilhørende den danske eller fremmed Stat *).

§ 21. Med Hensyn til Optagelse af Skibe og andre Genstande, som findes nedsunkne paa Havets Bund **)

Nr. 245 af 28 Novbr 1874, er betinget af, at han har besørget Bjergningen selv eller ved Folk, med hvilke han affinder sig, maa der tilkomme dem, der indtil han kan komme til Stede, give sig af med at bjerge Gods, der ellers vilde gaa tabt, og som saaledes handle i hans Interesse, Ret til af ham at faa et passende Vederlag herfor, hvilket Vederlag i Mangel af mindelig Overenskomst maa bestemmes ad retslig Vej. For saa vidt Husum til Bevaring af det bjergede har maattet afgives i Henhold til Strandingslovens § 3, 4de Stk., tilkommer der vedkommende Betaling herfor efter samme Paragrafs 5te Stykke.

Det tilføjes, at det vil være hensigtsmæssigt og i alle Parter Interesse, om der, for saa vidt ikke Strandfogeden selv eller ved dertil af ham antagne Foik maatte være i Stand til at sikre Indbjergningen af alt løst Gods, som inddriver paa Forstranden, af ham paa Forhaand tilsiges dem, der i saadanne Tilfælde sikre Godsets Tilstedeværelse, en vis Betaling herfor.

Just. Min. Skr. Nr. 177 af 12 Juni 1896.

*) Ved Just. Min. Bkg. Nr. 214 af 9 Decbr. 1895 er Bjerglønnen for bortdrevne Sømærker, tilhørende den danske Stat, indtil videre fastsat efter følgende Tarif:

10 pCt. af de første 200 Kr af Sømærkets Værdi,					
8	—	—	næste 400	—	—
6	—	—	800	—	—
4	—	—	1,600	—	—
2	—	—	3,200	—	—
1	—	af Resten af Sømærkets Værdi.			

**) Jfr. Forordn. ang. Dykkervæsenet m. m. af 16 Marts 1842.

samt Opfiskning af Ankere m. m.*), har det sit forblivende ved de hidtil gældende Regler.

§ 22. Den, som i Strid med denne Lovs Bestemmelser egenmægtigt foretager Bjergning af strandet Gods, straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25), eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 50 til 500 Kr.

For andre Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser anses den skyldige, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 20 til 200 Kr. For Overtrædelser af de for Bjergelav stadfæstede Vedtægter kan der i disse fastsættes Straf af Bøder indtil 50 Kr. eller Udelukkelse af Bjergelavet. Den, som ved Bjergning, der sker under Politiets Ledelse, viser sig forsømmelig eller opsætsig, kan bortvises fra Bjergningen med Berøvelse af sin Andel i Bjergelønnen, og uvedkommende, som, efter at være bortviste af Politiet, findes paa Strandingsstedet, straffes med Bøder fra 10 til 50 Kr.

Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 23. Denne Lov, som træder i Kraft 3 Maaneder efter dens Kundgørelse i Lovtidenden**), gælder ikke for Færøerne. Fra det Øjeblik, den træder i Kraft, bortfalder Forordningen af 28 December 1836, for saa vidt den ikke allerede er hævet, saa vel som alle ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov.

*) Jfr. Lov Nr. 157 af 22 Decbr. 1876 om Opfiskning af Ankere, Ankertove og andet Skibsredskab m. m.

**) Det paagældende Nummer af Lovtidende udkom den 17 April 1895.

Anordning

Nr. 135 af 1 Juli 1895

angaaende

Politiets Pligter i Strandingstilfælde.

I Medfør af Strandingslov af 10 April 1895 § 9 fastsættes herved følgende:

§ 1. Politimesteren skal, naar han modtager Underretning om stedfundet Stranding af Skib, for saa vidt han ikke har Forfald, selv uopholdeligt give Møde paa Strandingsstedet for at varetage de ham efter Strandingsloven paahvilende Pligter. Ved sin Ankomst til Stedet har han at forvisse sig om, at de Meldinger, som Strandingslovens § 2, 2det Stykke, paabyde, ere foretagne, og i manglende Fald selv uopholdeligt lade dem foretage. Ihvorvel Politimesteren i øvrigt under Bjergning er berettiget til at lade møde for sig ved sin avtoriserede Fuldmægtig, eller undtagelsesvis ved en anden god Mand efter dertil erhvervet særlig Tilladelse fra Amtmanden, bør han dog, dersom Strandingen er af Vigtighed, eller forudses at ville være forbundet med særdeles Vanskeligheder, til hvis Udjævning hans personlige Tilstedeværelse vil tjene, fremdeles saa vidt muligt selv udføre de Politiet paahvilende Forretninger, fornemmeligt paa de Dage, da noget særdeles vigtigt eller vanskeligt kan ventes at fore-

falde. Ogsaa bør han i Almindelighed, i det mindste en Gang om Ugen, selv indfinde sig ved en Strandingsforretning, naar denne varer i længere Tid, for personligt at underrette sig om, hvorledes den er fremmet, og tage de Beslutninger, som maatte kunne tjene til dens hurtigste og bedste Fremme.

§ 2. Ved Ledelsen af Bjergningsforetagender skal Politiet drage Omsorg for, at alt iværksættes paa den hensigtsmæssigste Maade. Det følger af sig selv, at der fremfor alt bør sørges for Mandskabets Redning, dersom noget i den Henseende endnu er at gøre paa den Tid, Politiet træder til, og ved Godsets Bjergning bør der i alle Maader omgaaes paa den for Ejeren gavnligste og mest betryggende Maade. Er der rimelig Udsigt til, at Skibet kan hjælpes fra Stranden og igen gøres sejlbart, bliver dette fornemmeligt Genstand for Politiets og Bjergernes Omhu. For saa vidt dette ej kan ske, blive alle Skibspapirer først og fremmest at redde og tage i Bevaring; af Godset bør saa vidt muligt det, der er kostbarest, først reddes, undtagen for saa vidt det mindre kostbare vilde være udsat for Fordærvelse, og der ingen grundet Anledning er til Frygt for, at det kostbareste vil ved Udsættelse med dets Redning gaa tabt. Det reddede bør bringes til et Sted, hvor det ikke er udsat for at blive bortskyllet af Havet, og de kostbarere og let transportable Ting bør saa vidt muligt bringes i sikker Bevaring under forsvarligt Lukke og paalidelige Folks Ansvar. Ligeledes bør de Ting, der ere mest udsatte for Fordærv ved Luftens og Vejrets Paa-virkning, bringes under Tag eller anden tilstrækkelig Bedækning. For saa vidt muligt bør alt bortføres i de Pakker eller Fustager, hvori det antræffes. Men hvor enten disses Størrelse ikke tillader dette, eller hvor Pakkerne eller Fustagerne ere saaledes

beskadigede, at Varerne ej deri kunne være sikkert opbevarede, eller at endog Varernes Udtagelse og Afsondring kan være fornøden for at redde dem fra Bedærvelse, bliver der at forholde saaledes, som Omstændighederne fordre. Dog bør der, saa vidt dette kan ske uden Hindring for selve Bjergningen, sørges for, at Pakkernes eller Fustagernes Indhold saa nøjagtigt som muligt bestemmes og optegnes eller paa anden Maade saaledes bekræftes, at Oplysning derom ikke vil mangle. Varernes Bortbringelse bør og besørges paa den omhyggeligste Maade, saaledes at de saa vidt muligt sikres baade imod Beskadigelse og Underslæb.

§ 3. Politiet har at sørge for, at alle uvedkommende, som indfinde sig ved Strandingen, og som skønnes at være til Hinder for Bjergningsarbejdets Udførelse, bortvises, lige som det ogsaa bør bortvise Bjergere, som ved Drukkenskab, Forsømmelighed eller Opsætsighed ere uskikkede til at bruges som saadanne.

§ 4. Der bliver ved paalidelig Vagt at sørge for, at det, der ej har været at indbringe i Huse, ikke bortstjæles eller paa anden Maade forvanskes, og Politiet antager det fornødne Antal Mænd til dette Vagthold, saa vidt muligt blandt de nærmest boende. Ved foranførte som ved enhver anden Bjergningen vedkommende Foranstaltning bør fornøden Sparsommelighed iagttages, følgelig ikke et større Antal Personer antages til Vagthold eller andet uden for det egentlige Bjerningsarbejde liggende Arbejde, end Nødvendigheden kræver. Endvidere bør der sørges for, at Godset snarest muligt bringes i Bevaring paa et bekvemt Sted og under forsvarligt Lukke. Saa bør og det Gods, som enten ved at gemmes er udsat for Bedærvelse, eller som i øvrigt efter Sandsynlighed derved vilde tabe saa

meget i Pris, eller paadrage saadanne Bekostninger, at vedkommende ej kunne være tjente med dets Henliggen, snarest muligt sættes til Avktion overensstemmende med Strandingslovens § 11. Ogsaa kan der med Amtmandens Billigelse ved Avktion over en Del af det bjergede sørges for foreløbigt at skaffe de fornødne Midler til løbende uopsættelige Udgifter, dersom Forskud ikke dertil kunne erholdes, eller de Betingelser, hvorunder samme ere at faa, maatte være saa byrdefulde, at det vil være mere overensstemmende med alle vedkommendes Tarv at søge Midlerne ved en saadan Avktion. Herved bør i Almindelighed de Varer, hvis Hengemmen og Konservation vilde medføre de største Udgifter, vælges fremfor de øvrige.

§ 5. Over alt, hvad der foregaar ved Bjergningen, skal Politiet føre Protokol. Denne Protokol maa udvise, hvilken Dag og Time samt af hvem Anmeldelsen er gjort; Dagen og Klokkeslettet, naar Politimesteren ifølge deraf indfandt sig; Stedet, hvor, og den Tilstand, hvori han ved sin Ankomst fandt Skibet og Godset; hvor vidt Skipper, Skibsfolk eller Passagerer fulgte med Skibet, hvilke Personer da bør nævnes. Forklaring skal modtages om, naar og hvor Strandingen først blev bemærket, samt om, hvor vidt det er Mangler ved Fyr og Sømærker eller andre Omstændigheder, og da hvilke, der have foranlediget Strandingen, med alt videre, hvad der kan tjene til enten at bedømme vedkommendes Forhold eller til at opdage, hvem Skibet tilhører, hvor Folkene ere afblevne m. v. Fremdeles bør der anføres de Beslutninger, som af Politimesteren tages i Henseende til Bjergningens Iværksættelse eller dens Fortsættelse, om den allerede maatte være begyndt, i hvilket Tilfælde derom gøres omstændelig Forklaring i Protokollen. Endvidere antegnes efter-

haanden i Protokollen, hvilke Bjergere, eller, hvor Fortegnelse over disse føres af Bjergelavet, hvor mange Bjergere der daglig ere til Stede, hvilke Redskaber (Baade, Ankere, Gangspil og Tov) de derved have benyttet, og hvad deraf ved Brugen er gaaet tabt eller blevet forringet, lige som og det Gods, der bortføres fra Skibet, hvilket bør angives saa nøjagtigt, som Omstændighederne tillade det. Saa bemærkes og alt, hvad der ellers foregaar, og som enten kan faa Indflydelse paa Ejernes og Bjergernes gensidige Rettigheder imod hinanden, eller føre til Ansvar for nogen. Endelig skal Protokollen indeholde Oplysning, om en Strandingskommissionær er antaget, samt angaaende det for ham overensstemmende med Frd. 2 December 1825 fastsatte Salær. Politiet har at sørge for, at der paa det Sted eller de Steder, hvor Godset afleveres, af paalidelige Personer holdes Fortegnelse over Godset, og for saa vidt det, uden skadelig Forhaling i Bjergningen, kan ske, bør denne Fortegnelse daglig konfereres med den, som indeholdes i Protokollen over det bortførte Gods, lige som der bør ske en nøjagtigere Undersøgelse af Varernes Vægt, Maal, Kvantitet, Mærker o. s. v. end den, der ved Bortførelsen fra Strandingsstedet har kunnet finde Sted. Lige som Politiet har at vaage over, at der ved Bortførelsen af Godset bruges den for Ejeren mest betryggende Fremgangsmaade, saaledes skal det ogsaa paase, at dets Henlæggelse og Bevaring er udført paa forsvarlig Maade efter de af ham tagne Beslutninger. Lige som Politimesteren under hele Forretningen bør vaage over, at alt, hvad bjerges kan, bjerges og kommer de vedkommende til gode, saaledes bør Strandingsforretningen heller ikke slutes, inden alle vedkommende ere spurgte, om der vides noget yderligere at bjerge, og Politimesteren selv

har attesteret, at han ikke har været i Stand til at opdage noget videre, som kan komme under Bjergning, end det, Forretningen indeholder.

§ 6. Til ovennævnte Forretninger behøver Politimesteren ikke at benytte den sædvanlige Politiprotokol, men kan indrette en særlig Strandingsprotokol, der pagineres og gennemdrages samt forsynes med Amtmandens Avtorisation.

§ 7. Hver Gang, Protokollen slttes, bliver den at underskrive, foruden af Politimesteren eller dennes Fuldmægtig, af Skipperen og Strandingskommissionæren, hvis en saadan er brugt, samt af den eller dem, der maatte være brugte som Tolke, og endvidere af Forbjergerne, hvis et Bjergelav har medvirket, hvorhos Protokollen først bør tydeligt oplæses, og alle vedkommende have Adgang til at høre dens Oplæsning. Det bemærkes hver Dag, naar Forretningen begynder, og naar den slttes.

§ 8. Hvis Politiet selv forstaar et Sprog, som Skipperen eller den, der træder i hans Sted, taler, saaledes at de indbyrdes kunne gøre dem forstaaelige for hinanden, bliver ingen særlig Tolk at benytte. Men i modsat Fald bør saa vidt muligt enten en edsvoren Tolk eller i Mangel af en saadan to lovfaste Vidner, som have den fornødne Sprogfærdighed, bruges til den gensidige Forklaring.

§ 9. Naar strandet Skib eller Gods skal sælges ved Avktion, bør denne foranstaltet saaledes, at Godset kan ventes udbragt til de fordelagtigste Priser. Der bør altsaa vælges en saa bekvem Tid og et saa bekvemt Sted for Avktionen, som Omstændighederne tillade. Avktionen skal med saadan Frist, at de lysthavende kunne have Lejlighed til at indfinde sig eller give deres Kommissioner, bekendtgøres i det eller de stedlige Blade, som Politimesteren finder bedst dertil egnede, og skal, naar

den er af større Betydning, tillige bekendtgøres i den Berlingske politiske og Avertissements-Tidende; om saadant findes hensigtsmæssigt, kan til Bekendtgørelse ogsaa benyttes dertil egnede Fagblade. Intet Vilkaar bør fastsættes, som kan afskrække de lysthavende fra at indlade sig. Som Følge heraf maa det i Almindelighed anses rettest, at Avktionsomkostningerne blive Køberen uvedkommende, hvis saadant er almindeligt ved andre Avktioner paa Egnen, og hvis noget Tillæg til Avktionsbudene i Anledning af Omkostninger skulde foreskrives, maa i alt Fald dettes Størrelse aldeles nøjagtigt opgives. Avktionskonditionerne skulle, naar Salg angaar Gods, hvis Ejer formedelst Fraværelse i denne Henseende ikke selv kan varetage sit Tarv og ej heller dertil har befuldmægtiget nogen, overensstemmende med Strandingslovens § 11, jfr. § 13, forelægges Amtmanden til Approbation tillige med de Bestemmelser, der blive at tage i Henseende til Tid, Sted og Kundgørelsesmaade. Inkassator vælges af Politimesteren, dog at Amtmanden har at godkende Valget samt at fastsætte det Inkassator tilkommende Salær. Dette maa i Reglen ikke sættes til mere end 4 pCt. af de Beløb, hvorpaa der gives Kredit, og 2 pCt. af dem, der betales kontant, med mindre Amtmanden skønner, at Inkassationen ikke kan faas udført for denne Betaling.

Det indkomne Avktionsbeløb skal, for saa vidt det ikke straks anvendes til at dække paa Godset hvilende Udgifter, anbringes i en solid Sparekasse eller Bank.

§ 10. Politimesteren har at drage Omsorg for, at de Spise- og Drikkevarer, som findes havarerede, blive undersøgte og behandlede efter Plakaten af 29 Marts 1814.

§ 11. Naar Strandinger indtræffe paa en Tid, da Karantæne er paabudt, forholdes der overensstemmende med Lov Nr. 97 af 2 Juli 1880 § 39, jfr. Lov Nr. 40 af 30 Marts 1885 § 7.

§ 12. Naar Bjergningen er bragt til Ende og Realisation af det bjergede, for saa vidt saadant skal finde Sted, er sket, bliver en Opgørelse over samtlige af Bjergningen flydende Omkostninger at foretage og at forelægge i et Møde, paa hvilket der, efter forudgaaet Underretning til alle i Sagen interesserede, der findes paa Stedet, gives disse Lejlighed til at udtale sig. Opgørelsen tillige med Strandingsprotokollen, i hvilken fornøden Forklaring om det paa Mødet passerende bliver at optage, forelægges derefter, forinden videre Udbetaling finder Sted, Amtmanden til Prøvelse.

Udlægges Bjergelønnen in natura, foretager Politimesteren Fordelingen under Tilkaldelse af Ejerne eller deres Repræsentanter.

I Tilfælde af Godsets Udlevering bliver det at paase, at denne ikke sker, forinden fornøden Toldberigtigelse har fundet Sted*).

*) Jfr. Just. Min. Cirk. Nr. 256 af 6 Decbr. 1894.

Register.

De vedføjede Tal betegne Paragraferne i Strandsloven (L) og
i Anordningen om Politiets Pligter i Strandingstilfælde (A).

Aaben Sø, Bjergning der af Skib og Gods, L. 14. — do af enkelte Stykker Vrag-gods, L. 14. Adgang til Bjergelav, L. 4. Afkald paa det offentlige Bistand ved Stranding, L. 8. Amtmanden ansætter Strandfogeder for Landets vedkommende, L. 1. — godkender Ansættelse af Strandfogeder paa private Forstrande, L. 1. — for ham kan indtages Politimesterens Fastsættelse af Betaling og Erstatning for forskellige Ydelser i Anledning af Menneskelivs Redning eller Stranding og Bjergning, L. 3. — skønner om dem, der begære Bjergelav oprettet for Landets vedkommende, L. 4. — bestemmer om Bjergelavs Opprettelse, L. 4. — stadfæster Vedtægt for Bjergelav paa Landet, L. 4. — afgør Spørgsmaal om Optagelse	eller Forbliven i Bjergelav paa Landet, L. 4. Amtmanden, for ham forelægges Sager om Meningsulighed mellem Ejer af strandet Skib eller Gods eller dennes Repræsentant og Politiet, L. 8. — approberer Salg af bjerget Skib eller Gods, L. 11. — godkender Avktionsbetingelser for Salget, L. 11, A. 9. * — approberer Tid, Sted og Kundgørelsesmaade for Strandsavgift, A. 9. — approberer Inkassators Antagelse, A. 9. — fastsætter Inkassators Salær, naar Ejeren ej er til Stede, A. 9. — afgør Spørgsmaal om Ejers Legitimation, L. 12. — bestemmer Omkostningernes Fordeling mellem Bjergere og Forstrandsejer, L. 13. — stævnes paa det offentlige Vegne, naar Bjergelavn skal fastsættes efter Søloven, L. 13. — kan undtagelsesvis tillade Po-

- litimesteren at møde ved Stranding ved en anden god Mand end den for ham avtoriserede Fuldmægtig, A. 1.
- Amtmanden kan tillade foreløbig Avktion over en Del af det bjergede Gods til Omkostningers Dækning, A. 4.
- avtoriserer Strandingsprotokol, A. 6.
- for ham forelægges Opgørelse og Strandingsprotokol, A. 13.
- Amtsfonden**, L. 1.
- Ankere**, A. 5.
- Opfiskning af, L. 21.
- Anmeldelser** om Stranding, L. 2, A. 1.
- om i aaben Sø bjerget Skib eller Gods uden Medfølge, L. 14.
- Arbejdsdygtig**, L. 4.
- Avlser**, L. 10.
- Avktion** over bjerget Skib eller Gods, L. 11, 13, A. 4, 9.
- Avktionsbetingelser**, L. 11, A. 9.
- Avktionsomkostninger**, A. 9.
- Avktionsudbytte**, L. 12.
- Avtorisat** af Strandingsprotokol, A. 6.
- Baade**, stillede til Raadighed ved Bjergning, L. 4, A. 5.
- Bank**, A. 9.
- Befordringsgodtgørelse** til Politimesteren, L. 16.
- til Toldfunktionæren, L. 17.
- Befordringsmidler**, L. 3.
- Befuldmægtiget** for Ejeren, L. 8, 10.
- Bekendtgørelse** om Ansættelse af Strandfogeder, L. 1.
- hvorved Ejeren af bjerget Skib eller Gods indkaldes, L. 10.
- Bekendtgørelse** om Strandingsavktion, A. 9.
- Berlingske Tidende**, A. 9.
- Beskadigelse**, A. 2.
- Betaling** for Husly, Kost og Pleje til skibbrudne, L. 3.
- for Afgivelse af Befordringsmidler, L. 3.
- Bevaring** af bjerget Gods, A. 4.
- Bistand** maa ikke paanødes strandet Skib, L. 6.
- det offentlige, ved Stranding og Bjergning, L. 8.
- Bjergelav**, L. 4, 8, 22, A. 5, 7.
- Vedtægter for, L. 4.
- dets Vederlag, L. 4.
- hvor saadanne ikke findes, L. 4.
- dets Ret og Forpligtelse, L. 4.
- Overtrædelse af Vedtægt for, L. 22.
- fra fremmed Distrikt, dets Tilkaldelse, L. 4.
- Bjergelavsdistrikt**, L. 4.
- Bjergelod**, L. 18.
- Bjergeløn** til Bjergelav, L. 4.
- dens Fordeling i Bjergelav, L. 4.
- Sikkerhed for, L. 8.
- naar Ejeren melder sig, L. 12.
- naar dette ikke finder Sted, L. 13.
- dens Fastsættelse efter Søløven, L. 13.
- dens Fordeling mellem Bjergerne, L. 13.
- udlagt in natura, L. 13, A. 13.
- for Skib eller Gods, bjerget i aaben Sø, L. 14.
- til Strandfogeden, L. 18.
- for bortdrevne Sømærker, L. 20.
- Bjerg** Skib, som er bragt i Havn, L. 4.

- Bjergning** af Skib eller Gods, hvor Ejeren eller hans Repræsentant ikke er til Stede, L. 10.
— i aaben Sø af Skib eller Gods, L. 14.
- Bjergningsmassen**, L. 4.
- Bjergningsomkostninger**, L. 12, 13.
- Bordning** af strandet Skib, L. 6.
- Bornholm**, L. 1.
- Bortfald** af ældre Bestemmelser, L. 23.
- Bortvisning** fra Strandingsstedet, L. 22, A. 3.
- Bosat**, L. 4.
- Bund**, Havets, Optagelse derfra, L. 21.
- Byraad** afgiver Erklæring om Valg af Strandfogeder i Købstæderne, L. 1.
- Bøder** se Straf.
- Dagpenge** til Politimesteren, L. 16.
— til Toldfunktionæren, L. 17.
- Blæter** se Dagpenge.
- Drikke-** og Spisevarer, A. 10.
- Drukenskab** ved Bjergning, A. 3.
- Egenmægtigt** foretaget Bjergning, L. 22.
- Ejeren** af strandet Skib eller Gods, L. 8, 10, 11, 12, 13, 14.
— hans Indkaldelse, L. 10.
— Tidsfrist for ham til at tage Bestemmelse om Salg, L. 11.
— hans Legitimation, L. 12.
— Udlevering til ham af det bjergete eller dets Provenu, L. 12.
— hans Sikkerhedsstillelse for Udleveringen, L. 12.
— hans Søgmaal i Tilfælde af Ikke-Anerkendelse af hans Krav, L. 12.
- Ejeren**, hans Undladen af at melde sig efter Indkaldelsen, L. 13.
— af Skib eller Gods, bjerget i aaben Sø, L. 14.
- Eneret** for Bjergelav, L. 4.
— for Strandfogeden, L. 4.
- Enkeltvis** i aaben Sø bjergete Stykker Vraggoods, L. 14.
- Enkers** Forbliven i Bjergelav efter Mandens Død, L. 4.
- Erstatning** for Afgivelse af Redskaber eller Grund til Færdsel i Anledning af Redning af Menneskeliv, L. 3.
— for Adgang til og Benyttelse af Grund ved Bjergning, L. 3.
— for Afgivelse af Husrum til bjergete Gods, L. 3.
— for Baade og Redskaber ved Bjergning, L. 3, 4.
- Fagblade**, A. 9.
- Finansministeriet**, L. 12.
— kan overlade Bjergerne enkeltvis i aaben Sø bjergete Stykker Vraggoods, L. 14.
- Forbjergere**, L. 4, A. 7.
- Fordeling** af Bjergeløn i Bjergelav, L. 4.
— af Bjergeløn, som udlægges in natura, L. 13.
- Fordærlige** Varers Redning, A. 2.
- Forskud** til Dækning af Bjergningsomkostninger, A. 4.
- Forslag** til Vedtægt for Bjergelav, L. 4.
- Forstrand**, derpaa inddrevet løst Gods, Vrag og Vragstykker, L. 2, 14.

- Forstrand, privat, Ansættelse af Strandfoged der, L. 1.
 — do., Bjergelav der, L. 4.
 — privat, Udlevering af derpaa bjerget Skib eller Gods, L. 12.
Forstrandsejeren ansætter Strandfoged for privat Forstrand, L. 1.
 — hans Ret til Bjergning af løst opdrevet Gods, L. 4.
 — ham tilfalder det bjergede, naar Ejeren ikke melder sig, L. 13.
Forstrandsgods, L. 2, 4.
Forsømmelighed ved Bjergning, L. 22, A. 3.
Forsøgelse af skibbrudne, L. 3.
Fortegnelse over bjerget Gods, A. 5.
Fremmed Sprog, A. 8.
Frist for Anmeldelse af Ejendomsret til bjerget Skib eller Gods, L. 10, 12, 13.
 — for Afholdelse af Strandingsavktion, A. 9.
Fuldmægtig, Politimesterens, L. 1, 2, A. 1, 7.
 — for Ejeren af strandet Skib eller Gods, L. 8, 10.
Fustager, A. 2.
Fyr, A. 5.
Fængsel se Straf.
Færgerne, L. 23.
Gangspil, A. 5.
Gods, løst, som inddriver paa Forstranden, L. 2, 4.
Godtgørelse for Underretning om Stranding m. m., L. 2.
Handelspladser, Ansættelse af Strandfogeder der, L. 1.
Havets Bund, Optagelse derfra, L. 21.
Havn, bjerget Skib, som er bragt i, L. 4.
Hjemsendelse af skibbrudne, L. 3.
Husly til skibbrudne, L. 3.
Ikrafttræden, Lovens, L. 23.
Indkaldelse af Ejeren af bjerget Skib eller Gods, L. 10.
 — af Ejeren af Skib eller Gods, bjerget i aaben Sø, L. 14.
Inkassatioussaler ved Strandingsavktion, A. 9.
Inkassator ved do., A. 9.
Instruks for Strandfogeder, L. 2.
Justitsministeriet stadfæster Vedtægt for Bjergelav for Kjøbstæderne, L. 4.
 — afgør om Oprettelse af Bjergelav for de private Forstrande, L. 4.
 — kan tillade Udlevering af bjerget Skib eller Gods, selv om Ejeren Krav ikke er fuldt bevist, L. 12.
 — fastsætter Bjergeløn for Sømærker, L. 20.
Karantæne, A. 11.
Kendskab til Søvræsen, L. 4.
Kirkestævne, Læsning ved, L. 1.
Kommuner, L. 4.
Konsul, L. 3, 8.
Kost til skibbrudne, L. 3.
Kostbart Gods, Redning deraf, A. 2.
Kæmnerkasse, L. 1.
Kjøbstæder, Ansættelse af Strandfogeder der, L. 1.
 — Oprettelse af Bjergelav der, L. 4.

- Ledelsen af Bjergning af strandet Skib eller Gods, L. 8.**
- Legitimation for Ejeren af bjerget Skib eller Gods, L. 12.**
- Melding om Stranding m. m., L. 2, 3, A. 1, 5.**
- Meningsulighed mellem Ejeren af strandet Skib eller Gods eller dennes Repræsentant og Politiet, L. 8.**
- Menneskeliv, Redning af, L. 3, A. 2.**
- Møde angaaende Strandingsoppgørelse, A. 12.**
- Nattekvarter, L. 16.**
- Nød, Skib stedt i, L. 2.**
- Offentlige Politisager, L. 22.**
- Omkostninger ved Bjergning, L. 12, 13.**
- ved do. i aaben Sø, L. 14.
- naar Bjergning ikke sker under Politiets Ledelse, L. 19.
- Opforskning af Ankere m. m., L. 21.**
- Opgørelse, A. 12.**
- Ophævelse af ældre Bestemmelser, L. 23.**
- Oplæsning af Strandingsprotokollen, A. 7.**
- Opsætslighed ved Bjergning, L. 22, A. 3.**
- Optagelse i Bjergelav, L. 4.**
- af Skibe og andet fra Havets Bund, L. 21.
- Pakker, A. 2.**
- Passagerer, A. 5.**
- Pleje til skibbrudne, L. 3.**
- Politidirektøren i København, L. 15.**
- Politiet, dets Virksomhed, hvor Strandfoged ej er ansat, L. 1.**
- fastsætter Godtgørelse for Underretning til Strandfogeden om Stranding m. m., L. 2.
- dets Tilstedekomst i Anledning af løst paa Forstranden inddrovet Gods m. m. er uforudsagt, naar Værdis ikke overstiger 500 Kr., L. 2.
- kan forlange Husly, Kost og Pleje til skibbrudne, L. 3.
- skønner over, hvilke Befordringsmidler, der skal afgives til Meldinger om Stranding m. m., L. 3.
- antager Bistand til Bjergning, hvor Bjergelav ej findes, L. 4.
- kan fordr Baade og Redskaber stillede til Raadighed ved Bjergning, L. 3, 4.
- dets Tilstedekomst ved Strandinger, L. 7, A. 1, 5.
- har Ledelsen af Bjergningen af strandet Skib og Gods, L. 8, A. 2.
- Regler for dets Ledelse af Bjergning, L. 9, A. 2.
- Meningsulighed mellem det og Ejeren eller hans Repræsentant, L. 8.
- skønner over Størrelsen af Sikkerhedsstillelsen for Bjergeløn og Omkostninger, L. 8.
- bekendtgør om bjerget Skib eller Gods, naar Ejeren eller hans Repræsentant ikke er til Stede, L. 10.
- bestemmer Sikkerhedsstillelsen for Udlevering af bjerget Gods eller dets Provenu, L. 12.

- Politiet, Anmeldelse for samme om Bjergning i aaben Sø, L. 14.
- dets Strandingsforretninger i København varetages af en af Politidirektøren udnævnt Politimestersmand, L. 15.
 - Omkostningerne, naar Bjergning sker uden dets Ledelse, L. 19.
 - dets Forretninger ved Stranding skulle saa vidt muligt udføres af Politimesteren selv, A. 1.
 - kan bortvise fra Strandingsstedet, L. 22, A. 3.
 - fører Strandingsprotokol, A. 5, 6, 7.
- Se i øvrigt **Politimesteren**.
- Politimesteren** afgiver Skøn over, hvor vidt Strandfogeder bør ansættes, L. 1.
- ansætter Strandfogeder for Købstæders og Handelspladsers vedkommende, L. 1.
 - hans Fuldmægtig, L. 1, A. 1.
 - Melding til ham om Stranding m. m., L. 2, A. 1.
 - skal uopholdeligt begive sig til Strandingsstedet, L. 2, A. 1.
 - har at forvisse sig om, at de befalede Meldinger om Stranding ere foretagne, A. 1.
 - skal i Reglen selv møde ved Strandinger, A. 1.
 - kan lade møde ved sin avtoriserede Fuldmægtig, A. 1.
 - undtagelsesvis ogsaa ved en anden god Mand efter Amtets Tilladelse, A. 1.
 - fastsætter Godtgørelse for Mel-
- ding til Strandfogeden om Stranding m. m., L. 2, 3.
- Politimesteren, ligeledes Erstatning for Afgivelse af Redskaber eller Tilstedelse af Færdsel ved Redning af Mennesker, L. 3.
- ligeledes Betaling for Husly, Kost og Pleje til skibbrudne, L. 3.
 - ligeledes Betaling for Afgivelse af Befordringsmidler, L. 3.
 - ligeledes Erstatning for Adgang til og Benyttelse af Grund og for Afgivelse af Husrum til bjerget Gods, L. 3.
 - skønner om dem, der begære Bjergelavs Oprettelse i Købstæderne, L. 4.
 - afgiver Erklæring om Bjergelavs Oprettelse, L. 4.
 - udarbejder Forslag til Vedtægt for Bjergelav, L. 4.
 - afgør Spørgsmaal om Optagelse eller Forbliven i Bjergelav for Købstæder, L. 4.
 - kan forlange Bjergelav fra fremmed Distrikt tilkaldt, L. 4.
 - afgør foreløbigt Meningsulighed mellem Politiet og Ejeren eller hans Repræsentant, L. 8.
 - bestemmer, i hvilke Aviser Bekendtgørelse om bjerget Skib eller Gods skal indrykkes, L. 10.
 - afgør, hvor vidt bjerget Gods kan deles mellem Bjergerne, L. 13.
 - kan til Bjergerne overlade enkeltvis i aaben Sø bjergede Genstande under 10 Kr. Værdi, L. 14.

- Politimesteren**, hans Befordrings-
 godtgørelse og Dagpenge, L. 16.
 — fører Strandingsprotokol, A. 5,
 G. 7.
 — hans Virksomhed med Hensyn
 til Strandingsavktion, A. 9.
 — lader havarerede Spise- og
 Drikkevarer undersøge, A. 10.
 — fordelel Bjergeløn, som ud-
 lægges in natura, A. 13.
 Se i øvrigt **Politiet**.
Politiprotokol, A. 6.
Politisager, offentlige, L. 22.
Privat Forstrand, Ansættelse af
 af Strandfoged der, L. 1.
 — Bjergelav der, L. 4.
 — Udlevering af derpaa bjerget
 Skib eller Gods, L. 12.
Proklama, L. 10.
Protokol, se Politiprotokol, Stran-
 dingsprotokol.
- Redning af Mennekeliv**, L. 3, A. 2.
Redningsstation, Underretning
 dertil om Stranding, L. 2.
Redskaber stillede til Raadighed
 ved Bjergning, L. 3, 4, A. 5.
Repræsentant for Ejeren af stran-
 det Skib eller Gods, L. 8, 10.
- Salg** ved Avktion af bjerget Skib
 eller Gods, L. 11, 13, A. 4, 9.
Sandemand, hans Virksomhed,
 hvor Strandfoged ej er ansat,
 L. 1.
Sikkerhed, bjerget Skib, som er
 bragt i, L. 4.
Sikkerhedsstillelse for Bjergeløn
 og Omkostninger, L. 8.
 — for Udlevering af bjerget Skib
 eller Gods, L. 12.
- Skib**, bjerget, som er bragt i Havn
 eller Sikkerhed, L. 4.
 — eller Gods, bjerget i aaben Sø,
 L. 14.
Skibbrudne, Husly, Kost og Pleje
 til, L. 3.
 — Forsørgelse af, L. 3.
 — Hjemsendelse af, L. 3.
Skibsfolk, A. 5.
Skibspapirer, A. 2.
Skipper, A. 5.
 — hans Ret til at benytte hvilken
 som helst Hjælp til at bringe
 Skibet af Grund, L. 4.
Sognefoged, hans Virksomhed,
 hvor Strandfoged ej er ansat,
 L. 1.
Sogneraad afgiver Erklæring om
 Valg af Strandfogeder, L. 1.
Sparekasse, A. 9.
Spise- og Drikkevarer, A. 10.
Sprog, fremmed, A. 8.
Statskassen, L. 3, 4, 16.
 — Provenuet af det i aaben Sø
 bjergede tilfalder samme, hvis
 Ejeren ikke melder sig, L. 14.
Sted og Tid for Strandingsavktion,
 A. 9.
Stedlige Blade, A. 9.
Straf for egenmægtigt foretaget
 Bjergning, L. 22.
 — for Overtrædelse af Strandings-
 loven, L. 22.
 — for do. af Vedtægt for Bjer-
 gelav, L. 22.
 — for Forsømmelighed eller Op-
 sætsighed ved Bjergning, L.
 22.
 — for Indfindelse paa Strandings-
 stedet efter sket Bortvisning
 L. 22.

- Strandfogeder, Ansættelse af,**
 L. 1.
 — do. ved privat Forstrand, L. 1.
 — skulle færdes paa Stranden, L. 2.
 — Instruks for dem, L. 2.
 — Underretning til dem om Skibe i Havsnød eller om Strandinger, L. 2.
 — skulle melde til Politimesteren om Strandinger, L. 2, 3.
 — ligeledes til nærmeste Toldfunktionær, L. 2.
 — eventuelt ligeledes til nærmeste Redningsstation, L. 2.
 — indberette til Politimesteren om løst paa Forstranden ind-drevet Gods, L. 2.
 — ligeledes til vedkommende Toldfunktionær, L. 2.
 — besørge indbragte Gods bragt i Sikkerhed, L. 2.
 — deres Eneret til Bjergning af Forstrandsgods under 500 Kr. Værdi, L. 2, 4.
 — have intet at gøre med Vrag fra tidligere Strandinger, med mindre deres Bistand begæres, L. 4.
 — Anmeldelse for dem om Bjergning i aaben Sø, L. 14.
 — deres Bjergeløn, L. 18.
- Stranding, Underretning til Strandfogeden om, L. 2.**
 — Vrag, hidrørende fra tidligere L. 4.
- Strandingsavktion, se Avktion.**
- Strandingskommissionær, L. 5,**
 A. 5, 7.
- Strandingsmassen, L. 3, 4, 16, 17.**
- Strandingsprotokol, A. 5, 6, 7, 13.**
 — hvad deri skal indføres, A. 5.
- Strandingsprotokol behøver ikke at være Politiprotokollen, A. 6.
 — autoriseres af Amtmanden, A. 6.
 — underskrives, A. 7.
 — deri bemærkes hver Dag, naar Forretningen begynder og naar den slutes, A. 7.
- Strandingsstedet, L. 2, A. 1.**
- Søgsmaal til Anerkendelse af Ejerens Krav paa bjerget Skib eller Gods, L. 12.**
- Søloven, L. 4, 13.**
- Sømærker, L. 20, A. 5.**
- Søvæsen, Kendskab til, L. 4.**
- Taksation ved Bjergeløns Udlæg in natura, L. 13.**
- Tariff for Bjergeløn for bortdrevne Sømærker, L. 20.**
- Tid og Sted for Strandingsavktion, A. 9.**
- Tidender, L. 10.**
- Tidligere Stranding, Vrag, hidrørende fra, L. 4.**
- Tilbagelevering af udleveret, bjerget Skib eller Gods, L. 12.**
- Tilkaldelse af Bjergelav fra fremmed Distrikt, L. 4.**
- Tilstedeværende skulle hjælpe skibbrudne, indtil Politiet eller Toldvæsenet kommer til Stede, L. 7.**
- Toldberigtigelse, A. 13.**
- Toldfunktionær, Underretning til ham om Stranding, L. 2.**
 — ligeledes om løst Forstrandsgods, L. 2.
 — ligeledes om Bjergning i aaben Sø, L. 14.
 — Befordringsgodtgørelse og Dagpenge til, L. 17.

Toldvæsen , L. 7.	Vagt , A. 4.
— se Toldfunktionær.	Vagthold , A. 4.
Tolk , A. 7, 8.	Valg af Forbjergere , L. 4.
Tov , A. 5.	Vederlag til Bjergelav , L. 4.
	— til Strandingskommissionærer, L. 5.
Uberygtet , L. 4.	Vedtægt for Bjergelav , L. 4.
Udlevering af bjerget Skib eller Gods eller dets Provenu, L. 12.	— Overtrædelse af, L. 22.
Udlændinge , som lide Skibbrud, L. 3.	Vicekonsul , L. 8.
Underretning om Stranding m. m., L. 2, 3.	Vrag , som inddriver paa For- stranden, L. 2, 4.
— til Ejeren af bjerget Skib eller Gods, L. 10.	— hidrørende fra tidligere Stran- ding, L. 4.
Underskrift i Strandingsprotokol- len, A. 7.	Vraggoods , fundet i aaben Sø, L. 14.
Underslæb , A. 2.	Vragstykker , som inddrive paa Forstranden, L. 2, 4.
Uvillige Mænd , L. 13.	Ældre Bestemmelser , Ophævelse af, L. 23.

Lov

om

Tillæg til Strandingsloven af 10. April 1895.

(Som vedtaget af Rigsdagen.)

Stadfæstet af H. M. Kong Frederik VIII. d. 30. April 1909.

Pris: 20 Øre.

KØBENHAVN.

Forlagt af V. Pios Boghandel.

— T. BRANNER. —

1909.

§ 1.

Ved Ansættelsen af Strandfogder paa aaben Kyst blive, under i øvrigt lige Adkomst, fiskeri- eller søkyndige Folk fortrinsvis at tage i Betragtning.

§ 2.

Det skal være enhver, der enten har dansk Indfødsret eller har haft Ophold her i Landet i mindst 2 Aar, tilladt uden foreløbende Anmeldelse til Øvrigheden overalt i Farvandene omkring de danske Kyster at optage løse, paa Havbunden liggende Vragstykker og andre enkeltvis tabte Stykker Gods saa vel som Kul, der er udkastet fra Skib, dog med Forbehold af Ejeren fortrinsret til selv at foretage eller lade foretage Bjærgningen. Det er forbudt ved Arbejdet paa at optage de nævnte Genstande at foretage nogen som helst Formindskelse af Dybden paa Stedet, uden forinden dertil at have erholdt Marineministeriets Tilladelse.

§ 3.

Den, der i Overensstemmelse med § 2 har optaget en Genstand fra Havbunden, skal senest den følgende Dag gøre Anmeldelse derom til Stedets Politimester, ledsaget af Erklæring om, hvorvidt han har overholdt Forbudet i Paragraffens Slutning imod Dybdens Formindskelse. Indberetning om denne Anmeldelse og Erklæring indsendes af Politimesteren til Marineministeriet.

Skønner Politimesteren, at Genstanden, eventuelt i Forbindelse med andre samtidig eller efterhaanden fra samme Plads optagne Genstande, kan dække Omkostningerne ved offentlig Bekendtgørelse, og at denne efter Forholdene har nogen Udsigt til med Nytte at kunne ske, iværksætter han saadan Bekendtgørelse i passende Omfang, for saa vidt han ikke paa anden Maade kan bringe Meddelelse om Fundet til rette Vedkommendes Kundskab. Melder Ejeren sig, forholdes der med Udlevering til ham og med Afholdelse af Omkostninger og Bjærgeløn efter Strandingsloven af 10. April 1895 § 12, dog at det i Paragraffens sidste Stykke omhandlede Søgmaal anlægges imod Politimesteren, og at Bjærgelønnen regelmæssig vil kunne sættes til Halvdelen af Værdien. Melder Ejeren sig ikke inden 2 Maaneder efter Anmeldelsen til

Politimesteren eller, hvis Bekendtgørelse er udfærdiget, efter sidste Bekendtgørelse, tilfalder det optagne Finderen imod Erlæggelse af de paaløbne Omkostninger.

Finder Politimesteren, at en til ham sket Anmeldelse rettelig vedrører et under denne Lovs § 10 faldende Tilfælde, paalægger han Anmelderen ufortøvet at gaa frem efter denne Paragraf og paaser, at dette sker.

§ 4.

Strandingslovens § 14, 2det Stykke, ændres saaledes:

Vraggoods, Drivtømmer og andet Drivgoods, der bjærges i aaben Sø, tilfalder Bjærgerne, naar det af Politimesteren efter de foreliggende Omstændigheder skønnes at være bjærget i en Afstand fra Strandbredden, udenfor Skagen af mindst 1000 Meter og indenfor Skagen af mindst 500 Meter, og ingen Ejer melder sig inden 2 Maaneder, efter at Anmeldelse er gjort for Politimesteren om den stedfundne Bjærgning. Skønner Politimesteren, at Genstandene have en Værdi af over 100 Kr., skal der dog ske Bekendtgørelse om Fundet paa samme Maade som i § 3, 2det Stykke, 1ste Punktum, bestemt, og Genstandene blive da først Bjærgernes Ejendom, hvis ingen Ejer har meldt sig inden 2

Maaneder efter sidste Bekendtgørelse, mod Erlæggelse af de paaløbne Omkostninger.

Melder Ejeren sig, forholdes der med Udliveringen til ham og Afholdelse af Omkostningerne og Bjærgeløn, ligeledes som i § 3, 2det Stykke, bestemt.

Vraggoods, Drivtømmer og andet Drivgoods, der indenfor de nævnte Afstande bjærges fra Baad og har større Værdi end 20 Kr., har Finansministeren Ret til at overlade Bjærgerne, naar Omstændighederne tale derfor. Er det bjærgede Gods af mindre Værdi end 20 Kr., kan Politimesteren, ligeledes naar Omstændighederne findes at tale derfor, overlade det til Bjærgerne.

§ 5.

Fiskerbaade, Fiskeredskaber, Hyttefade og lignende til Fiskeri, Fiskehandel eller Behandling og Konservering af Fisk hørende Genstande, der efter at være gaaede tabt for danske Ejere inddrive paa Forstranden, udleveres Ejerne til fri Raadighed, naar disse for Politimesteren godtgøre deres Berettigelse, uden anden Udgift end en af Politimesteren fastsat billig Godtgørelse for Bjærgningen.

§ 6.

Naar et Skib er sunket eller strandet i de i

§ 2 nævnte Farvande under saadanne Omstændigheder, at Vraget er til Fare eller væsentlig Ulempe for Skibsfart eller Fiskeri, foranstalter Marineministeriet, saa snart det er kommet til Kundskab om saadant Skibsforlis, Vraget afmærket, saafremt dette anses nødvendigt, og vedkommende private ikke alt har foretaget saadan Afmærkning. Ministeriet retter derhos Forespørgsel til Ejeren eller dennes Repræsentant eller den til Vraget berettigede om, hvorvidt der af vedkommende vil blive gjort Bjærgningsforsøg overfor Vraget. Samtidig med denne Forespørgsel tilkendes gives det den eller de vedkommende, hvilken Vanddybde over Vraget der skal tilvejebringes, og inden hvilken Frist Vraget skal være uskadeliggjort.

Har Ministeriet ikke kunnet komme til Kundskab om, hvem der er Ejer af eller i øvrigt berettiget til Vraget, eller vil vedkommende ikke selv uskadeliggøre Vraget i Overensstemmelse med Ministeriets Tilkendegivelse, eller er dette ikke behørig sket indenfor den fastsatte Frist, kan Marineministeriet selv lade Vraget uskadeliggøre.

Ligeledes kan Marineministeriet under aldeles paatrængende Omstændigheder, naar det af Hensyn til Vragets Farlighed anses for uom-

gængelig fornødent, straks efter Strandingen eller Forliset lade Vraget uskadeliggøre.

§ 7.

For Udgifterne til de af det offentlige foretagne Foranstaltninger (jfr. § 6) hæfter Skib med Tilbehør saavel som Ladning, naar denne efter sin Beskaffenhed selv danner Fare eller væsentlige Ulemper for Skibsfarten eller Fiskeriet. Der kan derfor af Marineministeriet gøres Arrest i nævnte Genstande og det deraf indbjærgede. Forfølgning af Arresten sker inden Strandingsstedets Søret. Har Marineministeriet selv ladet Vraget uskadeliggøre, og der herved er bjærget noget af Skib eller Inventar, har Ministeriet Ret til uden Arrest eller anden Retsfølgning at gøre sig dækket i dettes Provenu efter at have ladet det bjærgede afhænde ved offentlig Auktion.

§ 8.

De i §§ 6 og 7 indeholdte Regler kunne af Marineministeriet bringes til Anvendelse paa Vrag, naar det er nødvendigt for at afværge Skade paa de af Staten opførte Kystværn og Kystværker.

§ 9.

Vil nogen anden end Skibets Ejer eller den

til Skibet berettigede foretage Bjærgningsforsøg overfor et Skib, der er sunket eller strandet i de i § 2 nævnte Farvande, skal han dertil indhente Marineministeriets Tilladelse. Saaframt Bjærgning ved nogen anden ikke er forestaaende (jfr. § 6), og Marineministeriet ikke selv agter at foranstalte Bjærgningen, meddeler Ministeriet Tilladelsen paa de af dette for hvert enkelt Tilfælde fastsatte Betingelser og saaledes, at der forinden kan kræves en saadan Sikkerhed, som Ministeriet anser fornøden for Overholdelsen af de stillede Betingelser. I denne Sikkerhed kan Ministeriet uden Retsforfølgning søge Dækning for Omkostninger, der i Skibsfartens, Fiskeriets eller Statens Kystværns og Kystværkers Interesse maa afholdes paa Grund af uforsvarligt Forhold fra den bjærgendes Side.

Ovenanførte Regler finde ogsaa Anvendelse paa Skibets Ejer eller den til Skibet berettigede, naar han efter Udløbet af den af Ministeriet for Uskadeliggørelsen fastsatte Frist (jfr. § 6) vil foretage Bjærgningsforsøg overfor Vraget, ligesom de gælde for enhver, der vil foretage saadanne Forsøg overfor Vrag, der tidligere har været underkastet Bjærgning.

I øvrigt komme Bestemmelserne i §§ 6—7 ogsaa til Anvendelse i de her nævnte Tilfælde.

§ 10.

Findes der paa Havbunden Samlinger af Ladningsgenstande, der ere fjernede fra det Skib, hvortil de have hørt, har den, der vil bjærge saadanne, at foretage Anmeldelse i Overensstemmelse med Forordn. af 16. Marts 1842 § 2 til Amtmanden (Politidirektøren), som kan meddele Eneret for indtil 1 Aar til Bjærgningen paa de i nævnte Paragraf ommeldte Betingelser, hvortil stedse skal høre, at Stedet tydelig afmærkes — i hvilken Henseende nærmere Forskrifter kunne gives —, og at Bjærgningen fortsættes uden uforholdne Afbrydelser. Om Meddelelse af saadan Eneret foranstalter vedkommende Myndighed paa Anmelderens Bekostning Bekendtgørelse i de paa Stedet mest udbredte Blade, og om Modtagelsen af enhver Anmeldelse i Henhold til denne Paragraf foretages Indberetning til Marineministeriet. Finder dette Ministerium Anledning til i Skibsfartens eller Fiskeriets Interesse at meddele Optageren af saadanne Genstande særlige Forskrifter eller at kræve Sikkerhed stillet af ham, skal saadant Forlangende efterkommes.

Misligholdes Betingelserne for en meddelt Eneret, kan denne af Amtet (Politidirektøren) erklæres forbrudt, hvorom Bekendtgørelse sker paa Bjærgerens Bekostning paa samme Maade som

om Enerettens Meddelelse. I dette Tilfælde, saavel som naar en meddelt Eneret er udløben, er Bjærgeren forpligtet til uopholdelig at fjerne den af ham foretagne Afmærkning, der ellers bliver at fjerne ved offentlig Foranstaltning paa hans Bekostning.

I Sikkerhed, stillet af Bjærgeren, kan der efter Bestemmelse af Marineministeriet eller Amtmanden (Politidirektøren) uden Retsforfølgning søges Dækning for Udgifter, forvoldte det offentlige ved hans uforsvarlige Forhold.

§ 11.

Med bjærget Skib eller Skibsladning forholdes der, med de af denne Lov flydende Lempelser, efter de hidtil gældende Regler. Dog forkortes den i Strandingslovens § 10 fastsatte Frist af 1 Aar til 6 Maaneder, hvilken Frist ogsaa skal gælde det i Forordn. af 16. Marts 1842 § 3 omhandlede Tilfælde.

§ 12.

Det er forbudt uden Justitsministeriets Tilladelse at sætte Skib paa Grund i det Øjemed at opnaa Behandling af Vraget efter Reglerne om strandet Gods (kunstige Strandinger), selv om Mennesker ikke derved udsættes for Fare. Tilladelsen kan gives imod, at der paa vedkommen-

des Bekostning, hvem Tilladelsen meddeles, træffes de nødvendige Foranstaltninger for at afværge, at Menneskeliv sættes i Fare, og at Vraget bliver til Hinder for Fiskeriet og Sejladsen.

§ 13.

Enhver Politimester, der kommer til Kundskab om Forlis eller Stranding indenfor sit Embedsomraade, skal snarest muligt give Marineministeriet Meddelelse derom.

Enhver Fører af dansk Skib skal snarest muligt til Marineministeriet gøre Anmeldelse om, naar han i dansk Farvand træffer sunket eller drivende Vrag.

§ 14.

Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Lovs § 2, 2det Punktum, og §§ 3, 9 og 10 eller af de i Henhold til de to sidstnævnte Paragraffer fastsatte Betingelser eller meddelte Forskrifter straffes med Bøder indtil 2,000 Kr., hvorhos det bjærgede efter Omstændighederne ved Dommen kan erklæres forbrudt til Bedste for Statskassen eller, for saa vidt Forseelsen bestaar i Indgreb i en anden Persons Eneret, til Fordel for den forurettede. For Overtrædelse af Paabudet om Anmeldelse i § 10 straffes dog ikke den, der betimelig efter § 3 har gjort Anmeldelse til Politi-

mesteren, naar han ufortøvet tager dennes Henvi-
sning til at gaa frem efter § 10 til Følge.

Overtrædelse af Bestemmelsen i § 12 straf-
fes med Bøder fra 100 til 2,000 Kr., for saa vidt
Handlingen efter sin Beskaffenhed ikke gaar ind
under strengere Straffebestemmelser, hvorhos
Udbyttet af det bjærgede ved Dommen erklæres
forbrudt til Bedste for Statskassen. Undladelse
af at opfylde Paabudet i Lovens § 13, 2det
Stykke, straffes med Bøder indtil 1,000 Kr.

Bøderne tilfalde Politikassen, og Sagerne be-
handles som offentlige Politisager.

§ 15.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne,
berører ikke de private Forstrandsejeres for-
mueretlige Beføjelser.

Det har sit Forblivende ved Reglerne i Lov
af 22. December 1876 om Opfiskning af Ankere,
Ankertov og andet Skibsredskab m. m.

Bestemmelserne i Forordningen af 16. Marts
1842 angaaende Dykkervæsenet m. m. ophæves,
for saa vidt de ere i Strid med nærværende Lov.